

Om direkte Dampskibsforbindelse
mellem Danmark og de Forenede Stater.

Chargé d'affaires C. St. A. Bille.

http://img.kb.dk/tidsskriftdk/pdf/nto/nto_frk-PDF/nto_frk_0017_91849.pdf

pdf genereret den : 24-1-2006

Om direkte Dampskibsforbindelse
mellem Danmark og de Forenede Stater.

Indberetning til Udenrigsministeren

fra

Chargé d'affaires **C. St. A. Bille.**

Washington d. 31. Jan. 1881.

Hr. Baron!

Efterat et tidligere Forsøg paa at etablere en regelmæssig direkte Dampskibsforbindelse mellem Kjøbenhavn og New York var strandet, er Tanken om en saadan Forbindelse nu bleven gjenoptagen under Forhold, som synes at love et heldigt Resultat. I Slutningen af 1879 begyndte Dampskibet «Thingvalla», et af de største eller maaske det største Skib i vor Handelsflaade, en regelmæssig Fart mellem de to Havne. I April 1880 blev «Harald» fragtet og anbragt i samme Route. Af danske Blade erfarer jeg, at Selskabet «Thingvalla» har bestilt to nye, store Dampere, som ventes i Løbet af dette Aar at kunne indtræde i Farten.

Udviklingen af denne transatlantiske Linje maa vistnok anses for særdeles ønskelig, og hvor der maatte frembyde sig Lejlighed til at fremme og understøtte den ved hensigtsmæssige Foranstaltninger, bør dette sikkert ikke undlades. Jeg har i denne Henseende tidligere frem-

hævet, hvor vigtigt det er, at Postforbindelsen mellem de to Lande bringes paa Højde med den, der bestaar for Evropas øvrige Stater, og ikke lænkebindes alene til de sjældnere og langsommere tyske transatlantiske Dampere. Ikke mindre vigtigt er det at faa sikret billige Taxter paa de undersøiske Telegrafledninger.

D'Hrr. Funch, Edye & Co., der ere den danske Dampskibslinjes Speditører i New York, have med stor Forekommenhed besvaret min Henvendelse til dem ved at sætte mig i Besiddelse af fyldige Oplysninger om de to Damperes Farter. Det vil ses af den fra det nævnte Hus modtagne Opgjørelse, som jeg vedlægger i Original, at der i 1880 er gjort ni Rejser fra New York og ti Rejser fra Kjøbenhavn. Fra de Forenede Stater havde de to Skibe udført til Danmark ialt 143,357 bushels Hvede, 253,095 bushels Majs, 20,756 Drittelers, 325 Fjerdinger og 3518 Baller Fedt, 1867 Tdr. Oxekjød, 805 Tdr. «Pork», 5725 Kasser «Bacon», 1300 Sække Kløverfrø, 330 Tdr. Petroleum, 1060 Bøtter Smør, 100 Tdr. Sirup og 28 Passagerer. Fra Danmark have de til de Forenede Stater udført 235 Kasser Flintestene (til Glas), 2488 Baller Klude, 3139 saltede og 2171 tørrede Kalveskind, 4040 Huder, 913 Baller Hamp, 503 Baller Hampefrø, 200 Tdr. Cement, 161 Kasser Kirsebærsaft, 230 Kasser Soda og 1300 Passagerer.

Fortegnelsen gjør det Indtryk, at Linjen er i Færd med at arbejde sig op paa en i det hele tilfredsstillende Maade. Men den viser tillige, at Vanskeligheden er at skaffe tilstrækkelig Fragt fra Kjøbenhavn til New York, medens der altid er god Ladning den modsatte Vej. Det er jo ogsaa bekjendt, at Skibene paa deres Rejse mod Vest først anløbe Newcastle og der komplettere deres

Last. Denne Standsning i den engelske Havn koster baade Tid og Penge, og det vilde være af stor Betydning for Linjens Fremgang, om den kunde undgaas.

Gjennemgaar man Fortegnelsen noget nærmere, vil det ses, at medens visse Hovedartikler (Hvede, Majs, Fedt, Flæsk og Oxekjød) regelmæssig udføres fra New York og afgive en sikker Last, er der ikke nogen saadan fast, altid paaregnelig Udførselsartikel fra Danmark. Paa denne Route er det kun Emigranter og Klude, som vende tilbage i hver Last.

Det er et ikke ringe Antal Emigranter, som Skibene have overført, ialt 1300, gjennemsnittlig for hver Fart 130. Men dog er dette kun en meget ringe Del af de skandinaviske Udvandrere. Ved velvillig Meddelelse fra Castle Garden er jeg sat i Stand til at oplyse, at der i Aaret 1880 er landet i New York, ialt 320,608 Emigranter, hvoraf der var

fra Danmark . . .	5,598
- Norge	9,842
- Sverig	35,573
tilsammen . .	51,013

Emigranter er ikke i og for sig en heldig Udførselsartikel. Vort Land har Plads for og Trang til alle sine Børn og ser dem nødigt drage bort. Men Udvandringen lader sig nu engang ikke standse, og naar den finder Sted, er det uden noget Spørgsmaal langt at foretrække, at den sker ved Hjælp af danske Skibe. Ved direkte Befordring fra Kjøbenhavn til New York ville Emigranterne kunne spare Tid og Penge samt beskyttes mod mange af de Farer, for hvilke de nu ere udsatte ved f. Ex. at bringes først til en engelsk Havn paa Østkysten, saa ad Jernbane til Liverpool eller Glasgow og endelig derfra over Atlanter-

havet. Der vil ogsaa være bedre Garanti for rummelig Plads og Luft, god Orden og Sædelighed og rigelig, sund Kost ombord. Saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, har de danske Udvandrere, der ere komne hertil med «Thingvalla» og «Harald», i det Hele været tilfredse med Kost og Behandling, og de Klager, der have naaet mig, vare af den Natur, at de aldrig kunne afhjælpes under en meget urolig Overrejse. Men paa den anden Side er det uimodsigeligt, at Skibene ikke have været indrettede til eller beregnede paa at befordre Udvandrere, og at de derfor i Henseende til disses Anbringelse lod meget tilbage at ønske. Rhederiet har sikkert selv Erkjendelsen heraf og har formentlig taget fuldt Hensyn hertil i sine nye Skibe. Der maa da kunne regnes paa en væsentlig større Part af den danske og tillige af den svenske og norske Uvandring. Dette ligger saa meget i Rhederiets Interesse, at det næppe behøver nogen Anvisning eller Opmuntring i saa Henseende.

Ligeledes bliver det en naturlig Opgave for Rhederiet at søge den Del af Lastrummet, som Kjøbenhavn ikke kan udfylde, optagen paa anden Maade, navnlig ved at hidlokke Fragtgoods fra Nabohavnene og fra Østersøhavnene; mulig ere flere af de Varer, der angives som udførte fra Kjøbenhavn (Klude, Hamp, Hampefrø) først bragte dertil fra Østersøhavne.

Men for en væsentlig Del vil dog Dampskibslinjens Fremtid bero paa, at der kan udvikle sig en fast og stadig Vareudvexling mellem Unionen og Danmark, og navnlig at der findes danske Exportartikler, som kunne afgive en tilsvarende Støtte for Farten som den, der fra Amerika haves i Korn og Fødevarer.

Under de nuværende Toldforhold i de Forenede

Stater, om hvilke jeg tør henvise til min ærbødige Indberetning af 20. Jan. d. A., er der næppe nogen Udsigt til, at danske Industrigjenstande ville i nogen større Udstrækning kunne finde et Marked her. Dansk Porcellæn og Terracotta er betyngtet med en Værditold, som virker næsten prohibitivt paa de simple og de kunstnerisk udsmykkede Sorter. Af Handsker indføres der store Kvantiteter i Unionen, men de danske Varer ere ikke af den allerfineste Art og Kvalitet, som her forlanges af Forbrugerne, og vore Fabrikanters Evne til at levere synes meget begrænset; dog var muligt her noget at udrette. Jeg ved ellers ikke at nævne nogen Fabrikation eller Kunstindustri, som kunde gjøre Regning paa et sikkert Marked herovre.

Derimod skal jeg henlede Opmærksomheden paa om det ikke vilde være muligt at benytte den direkte Dampskibsforbundelse til en Udførsel af dansk Byg til Amerika. Det kan ved første Øjekast synes en Urimelighed, at et i den Grad korndyrkende Land som Amerika skulde kunde afgive et Marked for vor vigtigste Kornsort. Det vilde dog ikke være mere besynderligt end den nu Aar for Aar stadfæstede Kjendsgjerning, at vort eget agerdyrkende Land har fundet sin Regning ved at indføre Majs fra Amerika i stedse stigende Kvantiteter. Majsens har for en stor Del fortrængt vor Byg fra vore Brænderier, det vilde ikke være saa besynderligt, om vort Byg saa til Gjengæld kunde finde et Hjem i de amerikanske Bryggerier.

Det maa nemlig vel erindres, at de Forenede Stater i de senere Aar ere blevne et stærkt ølproducerende og øldrikkende Land. Bayersk-Øl — «lager-beer» eller «lager», som det her kaldes — er blevet en almindeligt

yndet Drik, Bryggeri rejser sig efter Bryggeri (især i Wisconsin, Michigan, Missouri), og det er, som man vel kan tænke sig, kæmpemæssige Etablissementer. Forøgelsen anslaaes for 1880 til 2 Mill. Tønder, hvilket atter svarer til 5 Mill. bushels Byg. Men samtidigt aftager Dyrkningen af Byg eller gaar dog ikke fremad. Denne Kornsort trives vel godt i nogle af Staterne (Minnesota, Wisconsin, Iowa, Nebraska, Californien), men den trænges alligevel tilside af Hvede, Majs og Havre, og fint Maltbyg af allerbedste Kvalitet er her en Vare, som betales med høje Priser. Der indføres aarlig betydelige Kvantiteter Byg. Chefen for det herværende statistiske Bureau, Mr. Nimmo, har godhedsfuldt opgivet mig, at der i Finansaaret 1879—80 er indført af fremmed Byg 7,135,258 bushels til en anslaaet Værdi af 4,537,921 Dollars, hvoraf igjen er udført 16,640 bushels (12.485 Doll.) altsaa et Overskud af Indførsel paa 7,118,618 bushels, hvorimod der af amerikansk Byg udførtes 1,128,923 bushels til Værdi 784,819 Doll. De Forenede Stater have saaledes udover deres egen Produktion brugt c. 6 Mill. bushels Byg. Hovedmassen heraf er kommen fra Canada, hvis seneste Byghøst er anslaaet til 10 Mill. bushels, hvoraf 8½ Mill. ville kunne udføres.

Denne Indførsel har fundet Sted uagtet Byg er belagt med en Indførselstold af 15 cts pr. bushel, Malt med 20 pCt. af Værdien, Perle- og Bankebyg med 1 ct pr. \bar{n} , saa at denne ene Kornsort har i 1879—80 indbragt Unionen over 1½ Mill. Doll.

Om det med en saadan Told og under de forøvrigt givne Forhold kan betale sig at udføre dansk Byg, og da af hvilken Art, er et Spørgsmaal, som jeg mangler Data til at besvare, men som ogsaa naturligst overlades

til Handelsstanden selv. Jeg har søgt at erhverve nogen Oplysning om den senere Tids Bygpriser herovre, men det er indlysende, at disse Data, der angaa en nu tilbagelagt Periode ikke kunne afgive nogen sikker Maalestok, om de end altid kunne tjene til nogen Vejledning. I Chicago, som er Hovedmarkedet for Byg var Gjennemsnitsprisen pr. bushel: i 1875: 1,26 (højest 1,40, lavest 0,81); i 1876: $0,69\frac{3}{8}$ (0,95 og 0,49); i 1877: $0,65\frac{7}{8}$ (1,00 og 0,47); i 1878: $0,58\frac{1}{2}$ ($1,20\frac{1}{2}$ og 0,41); i 1879: $0,61\frac{1}{3}$ (0,92 og 0,33); i 1880: $0,71\frac{3}{5}$ (1,20 og 0,52). I det sidst nævnte Aar stillede de maanedlige Priser sig, som følger (angivet i Dollars og Cents, Gjennemsnittet med to Decimaler):

Maaned:	Lavest:	Højest:	Gjennems.:
Januar	0,56	0,65	0,60,40
Februar . . .	$0,54\frac{3}{4}$	0,62	0,57,94
Marts	0,52	0,58	0,51,45
April	0,53	0,63	0,57,53
Maj	0,59	0,67	0,63,10
Juni	0,65	0,66	0,65,50
Juli	0,66	0,70	0,68,59
Avgust	$0,72\frac{1}{2}$	0,80	0,75,00
September . .	0,73	0,78	0,75,60
Oktober . . .	0,74	0,96	0,79,65
November . .	0,84	1,07	0,93,54
December . .	1,00	1,20	1,07,60

Disse Priser gjælde for de Kvaliteter, som kaldes Nr. 3 og 2. California-Byg (som befordredes fra San Francisco til Chicago paa Union-Pacific-Banen for 1 Ct pr. H) betaltes med 95 Cts à 1 Doll., fineste Chevalier-Byg endog med 1,20 pr. bushel. Fineste Canada-Byg noteredes i Oktober 92 à 94 Cts., men i December 1,35 à 1,45.

Fra New York har jeg følgende Prisopgivelser for 1880, oversendte af Konsulatet:

	Canada Nr. 1:	Canada Nr. 2:	Amerikansk 2-r. *):	Amerikansk 6-r. *):
September . .	0,92	—	—	0,90
Oktober . . .	0,93 à 0,97	0,85	0,72	0,84 à 0,86
November . .	1,18 à 1,25	—	0,90	0,96 à 1,00
December . .	1,26 à 1,35	1,15	0,96	1,03 ¹ / ₂
Gjennemsnit for hele Aaret 1880:				
	0,99 à 1,19	0,98	0,77	0,86
Gjennemsnit for Aaret 1879:				
	0,97 à 1,07	0,83	0,72	0,81

Det tør vistnok antages, at Danmark er i Stand til at frembringe et Maltbyg, som særlig vil behage Amerika. Vore Landmænds Opmærksomhed er netop for Tiden stærkt henvendt paa Forædlingen og Forbedringen af vort Byg. Aabningen af et amerikansk Marked vilde herved være af den allerstørste Betydning.

*) Det er ingen Fejltagelse, at 6-radet Byg noteres højere end 2-radet. Den først nævnte Art er — ligesom den 4-radede Varietet — mere søgt til Malt. For Øjeblikket noteres 2-r. Byg 0,70 à 0,75, 4- og 6-r. Byg 0,95 à 1,05 pr. bushel.
